

بررسی اثرات حاد باکتری استرپتوکوکوس فسیوم (*Streptococcus faecium*)

روی بعضی از بافتها و مشخصه‌های خونی بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان

(*Oncorhynchus mykiss*)

رضا پورغلام^(۱); علی مکرمی رستمی^(۲); علی اصغر سعیدی^(۳); عیسی شریفپور^(۴)؛
احمد غرقی^(۵) و حمزه پورغلام^(۶)

r_pourgholam@yahoo.com

۱ و ۲ - پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، ساری، صندوق پستی ۹۶۱

۴ و ۵ - مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۱۶

۶- دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، صندوق پستی: ۱۶۱۶

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۸۸

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۸۸

چکیده

استرپتوکوکوزیس بدلیل شیوع سریع بویژه در فصل تابستان، مرگ و میر نسبتاً بالا، کاهش تولید و خسارات اقتصادی به صنعت آبزی پروری یکی از مهمترین بیماریهای باکتریایی در ماهیان سرد آبی است. هدف از انجام این بررسی تعیین قدرت کشنده‌گی باکتری استرپتوکوکوس فسیوم و بررسی اثرات حاد آن بر برخی از مشخصه‌های خونی و بافتها بوده است. برای تعیین ۵۰ درصد کشنده‌گی باکتری، ۵ غلظت از باکتری به روش مک فارلن تهیه شد و بصورت داخل صفاقی به بچه ماهیان قزل‌آلای تزریق گردید. آزمایش در شش تیمار و سه تکرار انجام گرفت (بس از ده روز) و LD₅₀ باکتری تعیین گردید. سپس ماهیان با مقدار LD₅₀ مورد تزریق قرار گرفتند و پس از ده روز از ماهیان باقیمانده خونگیری بعمل آمد و همچنین از بافت‌های مختلف ماهیان مانند چشم، مغز، کلیه، کبد و آبشش نمونه‌های بافتی تهیه شد.

نتایج بدست آمده حاکی از کاهش معنی دار گلبول قرمز، هموگلوبین و هماتوکریت و افزایش معنی دار میانگین هموگلوبین گویچه‌ها و میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها در گروه آزمون می‌باشد. آثار آسیب‌شناصی در بافت‌های چشم بصورت خونریزی، در مغز پرخونی و تورم پرده منتهی، در کلیه خونریزی و تخرب لوله‌های کلیوی، در کبد به شکل پرخونی، خونریزی و از هم گسیختگی سینوزوئیدها و در آبشش بصورت تورم و پرخونی رشته‌های آبششی، چماقی شدن رشته‌های ثانویه و پیکتوتیک شدن هسته در سلولهای پیلار و سلولهای پوششی مشاهده گردید.

لغات کلیدی: بیماری، LD₅₀. استرپتوکوکوزیس، خونشناصی، ضایعات بافتی

* نویسنده مسئول

مقدمه

است. جداسازی شد (Lau *et al.*, 2003; Weinstein *et al.*, 1997) بنابراین استرپتوكوکوس یک عامل بیماری‌ای درمانگاهی مهم بشمار می‌رود (Lahav *et al.*, 2004).

در مطالعه حاضر تأثیرات حاد سوبه بومی استرپتوكوکوس فسیوم (*Streptococcus faecium*) روی بازماندگی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان و نیز علائم درمانگاهی و آسیب شناختی آن مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش کار

برای تهیه باکتری، ابتدا ماهیان آلوده از مزارع پرورشی در استان مازندران جمع‌آوری شد و نمونه‌ها به آزمایشگاه باکتری‌شناسی پژوهشکده اکولوزی دریای خزر منتقل گردید. ابتدا سطح شکمی ماهی با گاز استریل آغشته به الكل ۷۰ درجه ضدغونی شد و سپس در شرایط آسپتیک از بافت کلیه نمونه‌برداری و به محیط‌های کشت TSA و Blood agar منتقل گردیدند. نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد قرار گرفتند و پس از رشد پرگنه‌ها ابتدا عمل خالص‌سازی انجام شد و در نهایت باکتری جداسازی شده (Streptococcus faecium) برای مراحل بعدی آزمایش مورد استفاده قرار گرفت.

برای تعیین ۵۰ درصد کشندگی (اثر حاد) باکتری استرپتوكوکوس از روش Reed و Muench در سال ۱۹۳۸ استفاده گردید. در این روش ابتدا ۷ رقت از باکتری ($10^3, 10^4, 10^5, 10^6, 10^7, 10^8$) به روش MacFarlane در سال ۲۰۰۰ تهیه و به ماهیان بصورت داخل صفاقی تزریق گردید. ماهیان در ۷ وان فایبرگلاس ۲×۲ و در هر کدام ۱۰ عدد بجه ماهی قرار گرفتند و تلفات بصورت روزانه ثبت گردید و بعد از مدت ۵ روز رقت‌هایی از باکتری که بیشترین و کمترین تلفات را داشتند، تعیین شد و سپس آزمایشات اصلی در ۵ رقت از باکتری برای تعیین ۵۰ درصد کشندگی انجام گرفت.

این آزمایش در شش تیمار و هر کدام ۳ تکرار انجام گرفت. تیمارها شامل ۵ تیمار باکتری در رقت‌های $10^4, 10^5, 10^6, 10^7, 10^8$ و یک تیمار شاهد بود. برای انجام کار ۱۸ عدد وان ۳۰۰ لیتری انتخاب گردید و پس از ضد غونی با نمک ۱۵ در هزار به مدت ۳۰ دقیقه و شستشوی کامل با آب تمیز آبگیری شدند. تعداد ۱۸۰ عدد ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با میانگین ($\pm$ انحراف

پرورش ماهی قزل‌آلای طی سالهای اخیر با شتاب زیادی توسعه یافته است. مزارع جدید احداث شده و میزان تولید در واحد سطح افزایش چشمگیری پیدا کرده است. همراه چنین توسعه‌ای که عفونی در جمعیت ماهیان پرورشی بروز و گسترش می‌یابند.

در دهه اخیر از جمله مهمترین عوامل بیماری‌ای ماهی را می‌توان باکتریهای گرم مثبت نام برد (Eldar & Ghittino, 1999)، که یکی از مهمترین آنها باکتری استرپتوكوک می‌باشد که در صورت وقوع می‌تواند خسارتهای جبران ناپذیری را به صنعت پرورش ماهی وارد نماید (Yanong & Floyd, 2002) اولین گزارش استرپتوكوکوزیس مربوط به سال ۱۹۵۸ می‌باشد که در ماهی قزل‌آلای رنگین کمان از ژاپن گزارش شده است (Hoshina *et al.*, 1958). این بیماری بصورت انفرادی و به شکل همه‌گیر در ماهیان آب شیرین و دریابی در بسیاری از مناطق از جمله آفریقای جنوبی، استرالیا، سنگاپور، انگلیس و نروژ، چین، ترکیه، اسپانیا، ایتالیا و کره اتفاق افتاده است (Bromage & Owens, 2002).

سترپتوكوکوزیس از جمله مهمترین بیماریها در آبزی‌پروری محسوب می‌شود که باعث مرگ و میر بالا (گاه تا بیش از ۷۰ درصد) در ماهی‌های گرم سال می‌شود (Bromage *et al.*, 1999).

مطالعات انجام گرفته در ایران حاکی از گسترش این بیماری در مزارع پرورش قزل‌آلای کشور است (اخلاقی و کشاورز، ۱۳۸۱؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۶؛ سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Soltani *et al.*, 2008) همچنین در این مطالعات گونه‌های عمدۀ بیماریزا در مزارع کشور، استرپتوكوکوس اینیانی (Soltani *et al.*, 2005) و لاکتوکوکوس گارویه (Soltani *et al.*, 2008) معرفی شدند.

علائم بالینی قابل مشاهده در استرپتوكوکوزیس شامل: شناش غیر عادی، تیرگی پوست، بیرون زدگی چشم (اگزوفتالمی) و خونریزی در برخی از قسمت‌های بدن می‌باشد (Bromage & Owens, 2002). در بررسی‌های کالبدگشایی ممکن است مایعات خون‌آور در محوطه شکمی (Ascites) مشاهده شود. طحال بزرگ و قرمز رنگ، کبد رنگ پریده، تورم و آماس در اطراف قلب و کلیه نیز جلب توجه می‌نماید (Locke *et al.*, 2007).

تغییرات عده آسیب‌شناصی باکتری استرپتوكوکوس در ماهی شامل پانوفتالمی و منزیت است. در دیگر اندامها تغییرات آسیب‌شناصی ناچیز است (Eldar & Ghittino, 1999). همچنین یک گونه از این باکتری از خون، ادرار و بوست انسان که البته کشندۀ

دسى لیتر انجام شد. برای تعیین مشخصه‌های گلbul قرمز، شامل میانگین حجم گویچه‌ها (MCV)، میانگین هموگلوبین گویچه‌ها (MCH) و میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها (MCHC) از روابط ریاضی استفاده و تعیین شد.

در طول زمان آزمایش، هواهی بصورت مستمر انجام گردید. میزان برخی از فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب وانها در طول آزمایش شامل: اکسیژن محلول در آب، سختی آب، کلر، کلسیم، نیترات، نیتریت، یون آمونیوم، pH و هدایت الکتریکی بترتیب $0.003\text{--}0.003$ ، $21\text{--}280$ ، $2/30\text{--}0/039$ و $7/4\text{--}9/2$ میلی گرم در لیتر، 17 ± 1 سانتی گراد روزانه ثبت گردید.

تجزیه و تحلیل داده‌های بدست آمده با روش آماری آنالیز واریانس یکطرفه و نرم‌افزار آماری SPSS انجام گرفت و آزمون آماری دانکن جهت تعیین اختلاف معنی‌دار بین تیمارهای آزمایشی مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج

علام بالینی در ماهیان مورد بررسی در مقادیر 10^7 و 10^8 عدد باکتری در واحد حجم پس از ۲ روز و در مقادیر 10^4 و 10^5 عدد باکتری در واحد حجم پس از ۳ تا ۴ روز ظاهر شد. علایم بالینی مشاهده شده در شرایط آزمایشگاهی عبارت بودند از: تیرگی پوست، بیرون زدگی چشم یک و دو طرفه، خونریزی شدید در اطراف چشم، خونریزی موضعی در قاعده بالهای بعضی از ماهیان، تغییرات رفتاری بصورت شناختی غیرمتعارف و بیحالی و علامت داخلی شامل: رنگ پریدگی کبد، پرخونی و خونریزی در اطراف قلب مشاهده گردید. نتایج کشت باکتریایی در همه نمونه‌هایی که مورد تزریق قرار گرفته بودند، مثبت بود. در صد تلفات تجمعی رقت‌های مختلف باکتری استرپتوکوکوس در مدت زمانهای مختلف در ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان در جدول ۱ نشان داده شده است. میزان LD₅₀ باکتری استرپتوکوکوس فیسوم در ۱۰ روز متعادل 1.93×10^6 عدد باکتری در میلی لیتر محاسبه گردید. نتایج مشخصه‌های خونی هر دو گروه آزمون و شاهد بهجه ماهیان قزل‌آلای جوان مورد مطالعه در جدول ۲ نشان داده شده است.

استاندارد) وزن $37/1\pm 7$ گرم در ۱۸ عدد وان و در هر یک ۱۰ عدد ماهی رهاسازی گردید. بعد از رهاسازی بهجه ماهیان، رقت‌های تهیه شده باکتری به روش داخل صفاقی (IP) با سرنگ انسولین به ماهیان مورد بررسی بیهوش شده با ماده بیهوشی (MS222) با مقدار ۲۰ میلیگرم در لیتر، تزریق گردید و به ماهیان تیمار شاهد به جای باکتری محلول PBS تزریق شد. در یک دوره ۱۰ روزه تلفات ماهیان در تیمارهای مختلف بصورت روزانه ثبت گردید.

پس از آنالیز و تعیین LD₅₀ ۲۰ عدد ماهی مورد تزریق باکتری در مقدار LD₅₀ قرار گرفتند و بعد از مدت ۱۰ روز از ماهیان باقیمانده برای انجام مطالعات خونشناصی از طریق ساقه دمی خونگیری بعمل آمد. همچنین برای بررسی اثرات آسیب‌شناسی باکتری بر بافت‌های مختلف، نمونه بافتی نیز از اندامهای مغز، چشم، کلیه، آبشش و کبد ماهیان خونگیری شده بیمار، تهیه شد. نمونه‌های بافتی به روش Roberts (1989) آماده‌سازی و اثرات آسیب‌شناسی باکتری استرپتوکوکوس روی لامهای تهیه شده با استفاده از میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار گرفت.

بعد از خونگیری نمونه‌های خون به داخل ظرفهای پلاستیکی به حجم ۱ تا $1/5$ میلی لیتر و ا Jade ماده ضد انعقاد هپارین (یک قطره هپارین برای یک میلی لیتر خون) منتقل شد. نمونه‌های خون سریعاً به آزمایشگاه هماتولوژی منتقل و فاکتورهای گلbul قرمز، هماتوکریت، هموگلوبین، میانگین حجم گویچه‌ها، میانگین هموگلوبین گویچه‌ها و میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها مورد آزمایش و بررسی قرار گرفتند.

شمارش گلbulهای قرمز با پیپت ملانژور قرمز، رقت ۱ به ۲۰۰ با ماده رقيق کننده رسی و لام شمارش مخصوص نشو باز در ۵ خانه از ۲۵ خانه لام مخصوص شمارش گردید و در عدد ثابت ۱۰۰۰۰ ضرب و تعداد گلbulها در واحد حجم تعیین شد.

اندازه‌گیری هماتوکریت به روش میکروهماتوکریت، با سانتریفیوژ هماتوکریت، با دور (RPM) ۱۰۵۰۰، مدت زمان ۵ دقیقه و خطکش مخصوص هماتوکریت بر حسب درصد انجام شد.

اندازه‌گیری هموگلوبین به روش سیانومت هموگلوبین، با اسپکتروفوتومتر و طول موج ۵۴۰ نانومتر بر حسب گرم در

جدول ۱: تلفات تجمعی بچه ماهیان قزل‌آلا با تزریق باکتری استرپتوکوکوس فسیوم طی ۱۰ روز آزمایش LD50

تیمار	وقت باکتری	تلفات تجمعی ماهیان قزل‌آلا									
		۱۰ روز	۹ روز	۸ روز	۷ روز	۶ روز	۵ روز	۴ روز	۳ روز	۲ روز	۱ روز
	شاهد	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
	آزمون	۸	۸	۷	۵	۵	۱	۰	۰	۰	۱۰ ^۱
		۱۳	۱۲	۱۱	۹	۶	۴	۳	۱	۰	۱۰ ^۰
		۲۰	۱۸	۱۵	۱۳	۱۲	۱۱	۴	۱	۰	۱۰ ^۱
		۲۵	۲۴	۲۳	۱۹	۱۸	۱۴	۷	۳	۱	۱۰ ^۰
		۲۸	۲۵	۲۴	۲۲	۲۱	۱۶	۸	۴	۲	۱۰ ^۱

جدول ۲: مقادیر مشخصه‌های خونی بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان با تزریق باکتری استرپتوکوکوس فسیوم در دو گروه آزمون و شاهد

شاخص	واحد	تیمار	میانگین		احتمال	تعداد	میانگین	
			آزمون	شاهد			آزمون	شاهد
گلوبول قرمز (RBC)								
	تعداد در میلی لیتر مکعب	۲۷۳۸۵	۱۱۰۰۰	۵	آزمون	۱۰۴۷۶۶	۱۰۲۴۰۰۰	۵
هماتوکربت (Hct)	درصد	۳/۵	۴۲/۲	۵	شاهد	۰/۰۶*	۰/۰۷	۰/۰۵
	آزمون	۰/۰	۲۶/۷	۵				
هموگلوبین (Hb)	گرم در دسی‌لیتر	۰/۰۱*	۷/۴	۵	شاهد	۰/۰۷	۰/۰۶	۰/۰۶
	آزمون	۰/۰۷	۵	۵				
میانگین حجم گویچه‌ها (MCV)	فوتولیتر	۰/۰۷	۴۱۶	۵	شاهد	۱۹/۴	۴۴۰	۱۳
	آزمون	۱/۳	۴۴۰	۵				
میانگین هموگلوبین گویچه‌ها (MCH)	پیکوگرم	۰/۰۳*	۷۳	۵	شاهد	۲/۷	۸۳	۲/۴
	آزمون	۰/۰۴	۵	۵				
میانگین غلظت هموگلوبین گویچه (MCHC)	درصد	۰/۰۱*	۱۷	۵	شاهد	۰/۰۴	۱۹	۰
	آزمون	۰/۰۴	۵	۵				

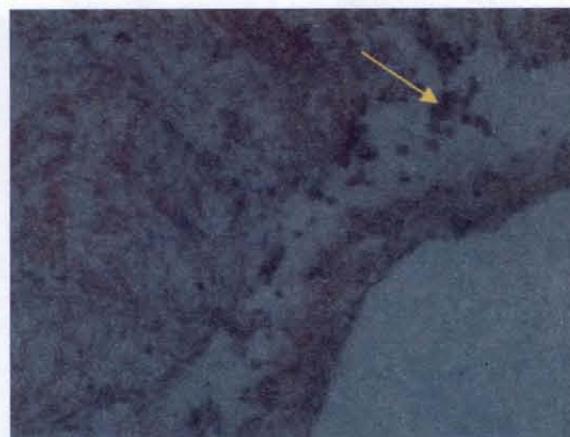
*: اختلاف معنی‌دار ($P<0.05$) بین گروه آزمون و شاهد

مغز و خونریزی در زیر لایه منژر مشاهده شد (اشکال ۱ و ۲). در چشم خونریزی در بین و پشت سلولهای قرنیه، حضور پیگمانهای ملانین در سلولهای قرنیه، افزایش سلولهای موکوسی در قرنیه و خونریزی در بین سلولهای لایه غضروفی و اپیتلیوم مشاهده گردید (شکل ۳). در برشهای تهیه شده از کبد ماهیان بیمار پرخونی، از هم گسیختگی سلولهای کبدی و خونریزی در سینوزوئیدها مشاهده شد (شکل ۴). در کلیه خونریزی، پرخونی، اتساع فضای بومن، چروکیده شدن گلومرول، از هم گسیختگی بافت بینابینی، دنڑاسیون و واکوئله شدن سلولهای لولهای کلیوی، افزایش

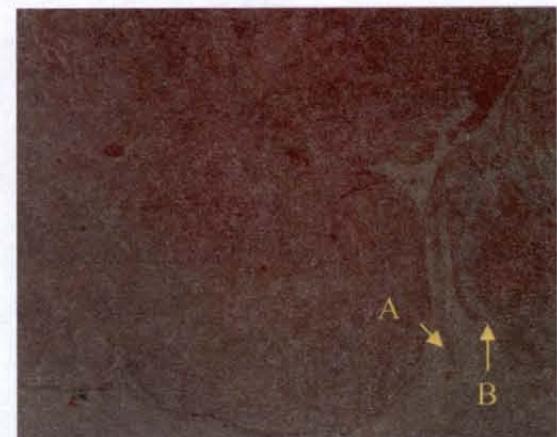
با توجه به مقادیر مندرج در جدول ۲، مشخصه‌های خونی شامل گلوبول قرمز خون، هموگلوبین خون و هماتوکربت در گروه آزمون کاهش معنی‌داری ($P<0.05$) نسبت به گروه شاهد داشته است ولی مقادیر میانگین هموگلوبین گویچه‌ها و میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها در گروه آزمون آفزایش معنی‌داری را نشان می‌دهد ($P<0.05$). همچنین میزان میانگین حجم گویچه‌ها در گروه آزمون نیز افزایش غیرمعنی‌داری را نشان می‌دهد ($P>0.05$) در مطالعه مقاطع میکروسکوپی تهیه شده از ماهیان بیمار، پرخونی عروق مغز، تورم و جداشدن پرده منژر، پرخونی در سطح

پیلار و پوششی رشته‌های ثانویه، پرخونی پریکندریوم رشته‌های اولیه، تورم شدید لایه پایه رشته‌های اولیه، کاهش و از بین رفتن سلولهای پوششی، موکوسی، پایه و نیز چسبیدن رشته‌های ثانویه بهم مشاهده گردید (اشکال ۶ و ۷).

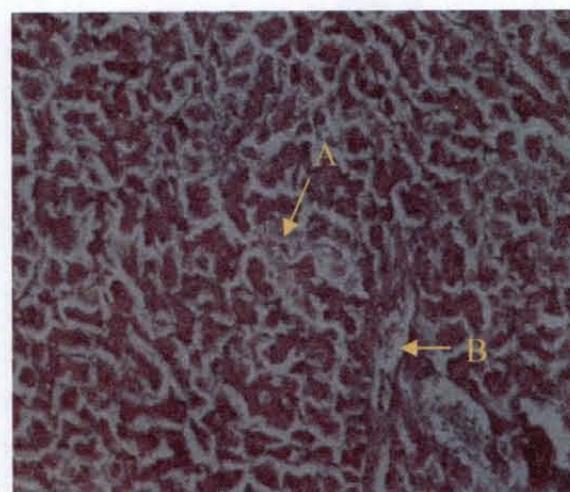
رنگدانه ملانین و افزایش (Melanomacrophage centers) MMCs رؤیت گردید (شکل ۵). در مقاطعی که از بافت آبیش تهیه شد، پرخونی رشته‌های اولیه آبششی، تورم و جداسدن لایه پایه رشته‌های ثانویه، چماقی شدن رشته‌های ثانویه، پیکنوزه شدن هسته سلولهای

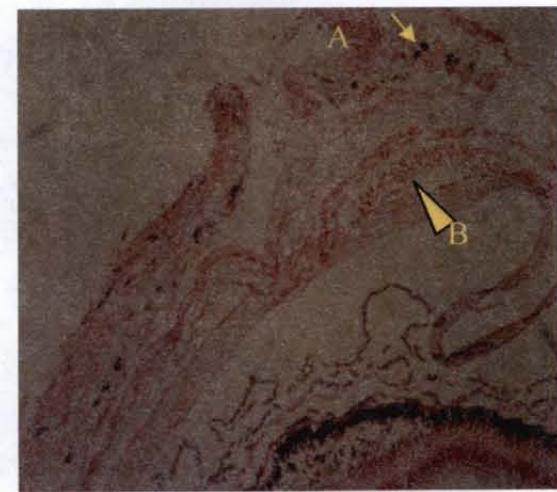
شکل ۷: خونریزی زیر لایه مغز و حضور گلوبولهای قرمز آزاد (پیکان)
(H&E,X40)

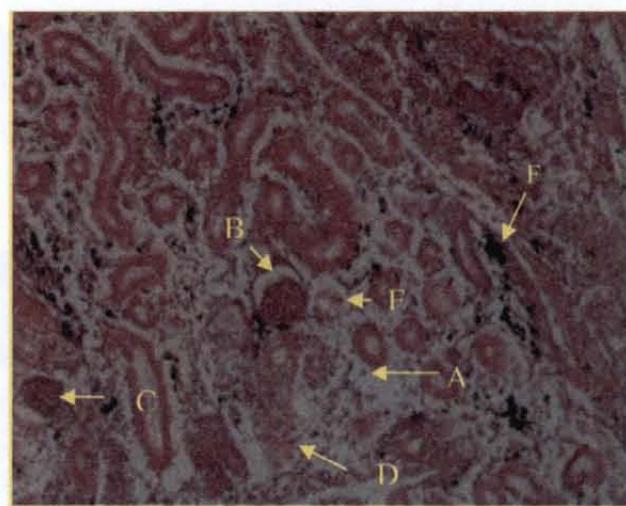
شکل ۸: جدا شدن و تورم پرده منتر (A)، پرخونی در سطح
منز (B) (H&E,X4)

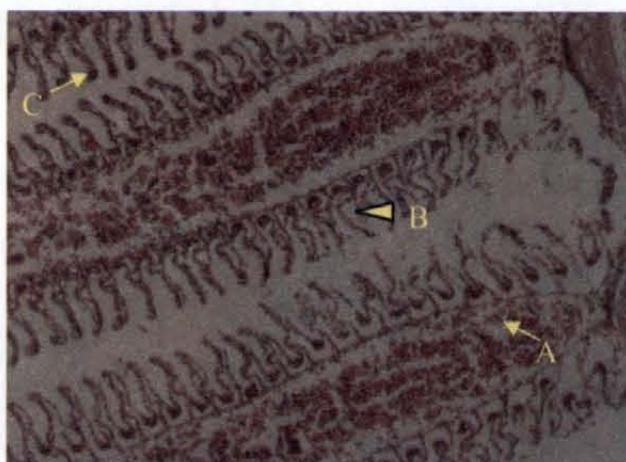
شکل ۹: اتساع و از هم گسیختگی سینوزونیدها (A) و پرخونی
خونریزی بین لایه غضروفی و اپتیلیوم (B) (H&E,X10)

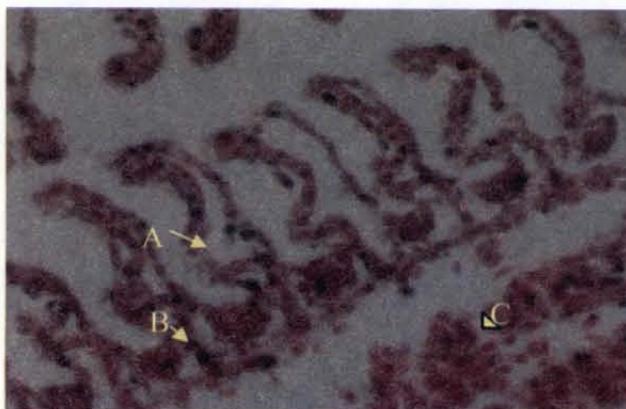
شکل ۱۰: حضور پیگمانهای ملانین در بخش قرنیه چشم (A) و پرخونی
خونریزی بین لایه غضروفی و اپتیلیوم (B) (H&E,X4)

شکل ۵: خونریزی و پرخونی در کلیه (A)، اتساع فضای بومن (B)، چروکیده شدن گلومرول (C)، از هم گسیختگی بافت بینایینی (H&E, X10) (D)، دُزنازیون سلولهای لوله‌های کلیوی (E)، افزایش رنگدانه ملاتین و MMC (F)

شکل ۶: پرخونی رشته‌های اولیه آبششی (A)، تورم لایه پایه رشته‌های ثانویه (B)، چماقی شدن رشته‌های ثانویه (C) (H&E, X10)

شکل ۷: تورم و جدا شدن لایه پایه رشته‌های ثانویه (A)، پیکنوپیک شدن هسته سلولهای پیلار و پوششی رشته‌های ثانویه (B)، پرخونی رشته‌های اولیه (C) (H&E, X40)

بحث

شاهد داشته است ولی مقادیر میانگین حجم گویچه‌ها (MCH) و میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها (MCHC) در گروه آزمون نسبت به گروه شاهد کاهش معنی‌داری داشته است.

همانطور که در علائم بالینی مشاهده گردید دلیل عدمه کاهش این شاخص‌ها، خونریزی در بافت‌های مختلف می‌باشد و از طرف دیگر بافت‌های خونساز ماهیان بیمار نظریه کلیه در گیر آلوگی بوده و با توجه به مشاهدات آسیب‌شناسی خسارت این بافت‌ها مشهود بود.

در بررسی مقاطع میکروسکوپی تهیه شده از ماهیان بیمار پرخونی در رگهای مغز، تورم و جدا شدن پرده منژر، پرخونی و خونریزی در سطح و زیر لایه منژر، خونریزی در چشم، حضور رنگدانه‌های ملانین در سلولهای قرنیه، پرخونی در کبد، خونریزی در کلیه، اتساع فضای بومن، دنڑاسیون لوله‌های کلیوی و همچنین پرخونی در رشته‌های آبششی و پیکنوزه شدن سلولهای پیلار مشاهده گردید. در مشاهداتی که توسط سلطانی و همکاران (۱۳۸۷)، Neely و همکاران (۲۰۰۲)، Eldar و همکاران (۱۹۹۵)، Locke و Ghittino (۱۹۹۹) و همکاران (۲۰۰۷) انجام گرفت برخی از علائم مشاهده شده را گزارش کردند. با توجه به نتایج بدست آمده و مقایسه آن با سایر مطالعات می‌توان به این نتیجه رسید که سویه بومی جداسازی شده از مزارع پرورشی قزل‌آلاء (استرپتوکوکوس فسیوم)، جزء گونه‌های مهم بیماریزا بوده و با توجه به LD50 محاسبه شده دارای قدرت بیماریزا بالای می‌باشد که باعث تلفات شدید در مزارع سردازی کشور می‌گردد.

تشکر و قدردانی

از زحمات فراوان و بیدریغ کارشناسان و همکاران بخش بسیار و بیماری‌های آبزیان و بخش تکثیر و پرورش پژوهشکده اکولوزی دریای خزر تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

- اخلاقی، م. و کشاورز، م.، ۱۳۸۱، وقوع استرپتوکوکوزیس در مزارع پرورش قزل‌آلای استان فارس، مجله تحقیقات دامپزشکی ایران، دوره سوم، شماره دوم، صفحات ۱۸۳ تا ۱۸۹.
- سعیدی، ع.ا.: پورغلام، ر.: زاهدی، آ. و فیروزکنديان، ش.، ۱۳۸۸، انتقال تجربی (آزمایشگاهی) بیماری استرپتوکوکوزیس به بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان با باکتری *Streptococcus*

استرپتوکوکوزیس یکی از بیماری‌های مهم باکتریایی بشمار می‌رود که تاکنون شناخته شده است و از جمله گونه‌هایی که باعث بروز این بیماری در ماهیان می‌شوند را می‌توان استرپتوکوکوس اینیانی، لاکتوکوکوس گارویه، استرپتوکوکوس پارایوپریس، لاکتوکوکوس پیسیوم، واگوکوکوس سالمونیناروم، استرپتوکوکوس آگالاكتیه، استرپتوکوکوس دیس گالاكتیه و استرپتوکوکوس میلری نام برد (سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Austin & Austin, 2007) اما در مطالعه حاضر گونه‌ای که عامل بروز بیماری و ایجاد تلفات حاد در قزل‌آلای رنگین کمان گردیده، استرپتوکوکوس فسیوم می‌باشد.

علائم بالینی مشاهده شده در ماهیانی که مورد تزریق باکتری قرار گرفتند نظیر تیرگی پوست، اگزوفتالمالی، خونریزی در چشم، تغییرات رفتاری و شناای غیرمتعارف و علامت داخلی شامل رنگ پریدگی کبد، پرخونی و خونریزی در اطراف قلب شبیه علائمی بوده که Eldar & Ghittino (۱۹۹۹) و Bromage و همکاران (۲۰۰۲)، Lahav و همکاران (۲۰۰۴)؛ سلطانی و همکاران (۱۳۸۷) و سعیدی و همکاران (۱۳۸۸) گزارش داده‌اند.

میزان LD50 باکتری استرپتوکوک در ماهیان قزل‌آلاء در ده روز معادل 1.93×10^4 Cfuml^۱ بـاـکـترـی بـوـدـهـ است. در بـرـرـسـیـهـاـیـ Bromage و Owens در سال ۲۰۰۲، میزان LD50 باکتری استرپتوکوک در ماهیان بارموندی در مدت ده روز 10×2.1 کلی باکتری در میلی‌لیتر بـوـدـهـ است. همچنین در بـرـرـسـیـهـاـیـ Eldar و Ghittino در سال ۱۹۹۹، میزان LD50 استرپتوکوک در ماهیان قزل‌آلاء بـرـاـبـرـ باـ 2.5×10^5 کلی باکتری در میلی‌لیتر در ۲۱ روز محاسبه گردید. در بـرـرـسـیـ انجام شده توسط سلطانی و همکاران در سال ۱۳۸۷، میزان LD50 ساعته استرپتوکوکوس جدا شده از مزارع پرورشی 1.5×10^8 باکتری بـوـدـهـ است. مقایسه نتایج بدست آمده در بـرـرـسـیـ فوق با دیگر بـرـرـسـیـهـاـ نـاـشـانـ مـیـ دـهـدـ کـهـ سـوـیـهـ بـوـمـیـ باـکـترـیـ استـرـپـتوـکـوـکـ باـعـثـ بـیـمـارـیـزـایـ وـ تـلـفـاتـ بـیـشـترـیـ درـ مـاهـیـانـ قـزـلـآلـاءـ مـیـشـودـ یـعنـیـ درـ حـقـیـقـتـ قـدـرـتـ بـیـمـارـیـزـایـ آـنـ نـسـبـتـ بـهـ سـوـیـهـهـایـ دـیـگـرـ بالـاـتـرـ مـیـ باـشـدـ.

در بـرـرـسـیـ برـخـیـ اـزـ مشـخـصـهـهـاـیـ خـونـیـ مـاهـیـانـ قـزـلـآلـاءـ بعدـ اـزـ تـزـرـیـقـ باـکـترـیـ، مشـاهـدـهـ شـدـ کـهـ گـلـبـولـ قـرمـزـ، هـموـگـلـوبـینـ وـ هـماـتوـکـرـیـتـ درـ گـروـهـ آـزـمـونـ کـاهـشـ معـنـیـ دـارـیـ نـسـبـتـ بـهـ گـروـهـ

- Lahav D., Eynor M., Hurvitz A., Ghittino C., Lublin A. and Eldar A., 2004.** *Streptococcus iniae* type II infections in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Disease Aquatic Organism*, 62:177-180.
- Lau S.K., Woo P.C., Tse H., Leung K.W., Wong S.S. and Yuen K.Y., 2003.** Invasive *Streptococcus iniae* infections outside North America. *Journal of Clinical Microbiology*, 41:1004–1009.
- Locke J.B., Colvin K.M., Datta A.K., Patel S.K., Naidu N.N., Neely M.N., Nizet V. and Buchanan J.T., 2007.** *Streptococcus iniae* capsule impairs phagocytic clearance and contributes to virulence in fish. *Journal of Bacteriology*, 189:1279–1287.
- MacFarlane J.F., 2000.** Biochemical testes for identification of medical bacteria . Williams and Wilkins. 912P.
- Neely M.N., Pfeifer J.D. and Caparon M., 2002.** Streptococcus-zebrafish model of bacterial pathogenesis. *Infection and Immunity*, 70:3904–3914.
- Reed L.J. and Muench H., 1938.** A simple method of estimation of fifty percent endpoints. *American Journal of Hygiene*, 27:493-497.
- Roberts R.J., 1989.** Fish Pathology. Bailliere Tindall London, Second edition. 466P.
- Soltani M., Jamshidi S. and Sharifpour I., 2005.** Streptococcosis caused by *Streptococcus iniae* in farmed rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Iran, Biophysical characteristics and pathogenesis. *Bulletin of the European Association of Fish Pathologists*, 25:95-106.
- Soltani M., Nikbakht G., Ebrahimzadeh Moussavi H.A. and Ahmadzadeh N., 2008.** Epizootic outbreaks of lacotoccosis caused by *Lactococcus garvieae* in farmed rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) in Iran. *Bulletin of the faecium* نخستین همایش ملی بیماریهای اقتصادی صنعت پرورش قزلآلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*). پورش قزلآلای رنگین کمان، شهرکرد. دانشگاه آزاد اسلامی، سلطانی، م؛ علیشاھی، م؛ خضرائی نیا، پ. و ستاری، ا. ۱۳۸۸ مطالعه برخی پاسخهای ایمنی ماهی قزلآلای رنگین کمان به برخی آنتی زنهای استرپتوكوکوس اینیانی، مجله تحقیقات دامپزشکی، دوره ۶۲، شماره ۱، صفحات ۱ تا ۱۰. سلطانی، م؛ فدایی‌فرد، ف؛ شریفپور، ع. و زرگر، ا. ۱۳۸۷ مطالعه آسیب‌شناسی تجربی باکتری استرپتوكوکوس در قزلآلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) مجله علمی شیلات ایران، سال هفدهم، شماره ۴، صفحات ۸۱ تا ۸۸.
- Austin B. and Austin D.A., 2007.** Bacterial fish pathogens. *Disease in farmed and wild fish*. Ellis Horwood, Chichester. pp.56-63.
- Bromage E., Thomas A. and Owens L., 1999.** *Streptococcus iniae*, a bacterial infection in barramundi *Lates calcarifer*. *Disease Aquatic Organism*, 36:177–181.
- Bromage E.S. and Owens L., 2002.** Infection of barramundi *Lates calcarifer* with *Streptococcus iniae*: Effects of different routes of exposure. *Disease Aquatic Organism*, 52:199–205.
- Eldar A., Bejerano Y., Livoff A., Horovitz A. and Bercovier H., 1995.** Experimental streptococcal meningo-encephalitis in cultured fish. *et Microbiol*, 43:33–40.
- Eldar A., Perl S., Frelier P.F. and Bercovier H., 1999.** Red drums (*Sciaenops ocellatus*) mortalities associated with *Streptococcus iniae* infection. *Diseases of Aquatic Organisms*, 36:121–127.
- Eldar A. and Ghittino C., 1999.** *Lactococcus garvieae* and *Streptococcus iniae* infections in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*): Similar, but different diseases. *Disease Aquatic Organism*, 36:227–231.
- Hoshina T., Sano T. and Morimoto Y., 1958.** A streptococcus pathogenic to fish, *Journal of Tokyo University Fisheries*, 44:57-58

- European Association of Fish Pathologists, 28(5):209-214.
- Yanong R.P.E. and Floyed R.F., 2002.** Streptococcal infection of fish. Florida Cooperative Extension Service. IFAS, University of Florida, p.3. Circular FA057.
- Weinstein M.R., Litt M., Kertesz D.A., Wyper P., 1997.** Invasive infections due to a fish pathogen, *Streptococcus iniae*. National England Journal of Medicine, 337:589–594.

Assessment of acute effects of *Streptococcus faecium* on some hematological and histopathological parameters in juveniles rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*)

**Pourgholam R.^{(1)*}; Mokarami Rostami A.⁽²⁾; Saeedi A.A.⁽³⁾; Shrifpour I.⁽⁴⁾;
Ghoroghi A.⁽⁵⁾ and Pourgholam H.⁽⁶⁾**

r_porgholam@yahoo.com

1, 2 & 3- Caspian Sea Ecology Research Center, P.O.Box: 66 Sari, Iran

4 & 5- Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box: 14155-6116 Tehran, Iran

6- Islamic Azad University, Lahijan Branch, P.O.Box: 1616 Lahijan, Iran

Received: September 2009   Accepted: February 2010

Keywords: Disease, LD50, Streptococciosis, Hematology, Histopathology

Abstract

Streptococciosis is one of the most important bacterial diseases in cold water fish because of its rapid outbreak specially in summer, relatively high morbidity and mortality, productive reduction and economic losses in aquaculture industry. However, it would be necessary to determine of 50% lethal dose (LD50) of bacteria (*Streptococcus faecium*) and studying its acute effects on hematological and histopathological parameters. For measuring LD50 five dilutions of bacteria were obtained by Macfarlane method and the fish were injected by intraperitoneal (IP). The experience was carried out in 6 treatments and 3 replicates. The fish were injected by LD50 dose and after 10 days, samples of blood and tissues including: Eyes, brain, kidney, liver and gills were collected. The injected fish showed darkening of body, exophthalmia, abdominal distension and prolapsed anal. The obtained results showed significant reduction ($P<0.05$) in level of red blood cells (RBC), hemoglobin (Hb), hematocrit (Hct) and significant increase ($P<0.05$) of mean corpuscular hemoglobin (MCH) and mean corpuscular hemoglobin concentration (MCHC) in test group compare to control group. In addition histopathological findings including hemorrhage in brain, eyes, kidney and liver, congestion in liver, brain and gills, inflammation of gills, meningitis and separation of menangial layers, presence of melanin pigments and increasing of mucus cells in the cornial epithelium and were showed shrinkage, bowmans space dilation, degeneration and vacoelation in tubular cells, increasing of melanomacrofage centers and melanin pigments in kidney.

---

* Corresponding author